

Panevėžio apygardos teismas pripažino kaltu panevėžietį D. K. dėl didelės vertės svetimo turto pasisavinimo ir skyrė jam 3 metų 6 mėnesių laisvės atėmimo bausmę. Nuosprendžiui įsiteisėjus D. K. privalės atlikti 6 mėnesius paskirtos bausmės pataisos namuose, likusios bausmės dalies vykdymas atidėtas dvejiems metams.

Bausmės vykdymo atidėjimo metu D. K., grįžęs iš pataisos namų, privalės per tris mėnesius susirasti darbą, jam bus draudžiama be leidimo išvykti už gyvenamosios vietos miesto (rajono) ribų.

Teismas nustatė, kad 2017–2019 metais D. K., kuris tuo metu dirbo Mažeikiuose įsikūrusios suskystintomis naftos dujomis prekiaujančios įmonės vadybininku, pasisavino įmonei priklausančius 92 tūkst. 247 eurus.

Panevėžyje dujų išpilstymo postui vadovavusiam D. K. buvo pavesta organizuoti šio padalinio bei suskystintų dujų degalinės ūkinę ir prekybinę veiklą. Jis taip pat turėjo kontroliuoti finansinių buhalterinių operacijų teisėtumą bei tinkamą įforminimą, buvo visiškai materialiai atsakingas už įmonės jam patikėtų piniginių bei materialinių vertybių saugumą.

Tačiau, kaip paaiškėjo, už fiziniams ir juridiniams asmenims parduotus dujų balionus gautos didžiosios dalies pinigų beveik dvejus metus D. K. neįnešdavo nei į banką, nei į kasą. Per tiek laiko buvęs vadybininkas padarė įmonei žalos už daugiau kaip 92 tūkst. eurų.

Teismas konstatavo, kad D. K. kaltę patvirtina teisme apklaustų liudytojų parodymai, pinigų paėmimo kvitai, paties kaltinamojo D. K. bendrovės direktoriui rašyti pasiaiškinimai, kuriuose jis pripažįsta neįnešęs pinigų į kasą, kiti dokumentai.

Skirdamas bausmę kaltinamajam teismas atsižvelgė į tai, kad pagal Baudžiamąjį kodeksą D. K. įvykdė sunkų nusikaltimą, pasisavinto turto vertė 7 kartus didesnė už ribą, nuo kurios kyla baudžiamoji atsakomybė.

Teismas pažymėjo, kad kaltinamasis teisiamas trečią kartą, žalos iki šiol nėra atlyginęs. Jo atsakomybę lengvinančių aplinkybių nėra, yra viena sunkinanti aplinkybė – nusikalto būdamas recidyvistas.

Už D. K. padarytą nusikaltimą įstatymas numato vienintelę bausmės rūšį – laisvės atėmimą iki dešimties metų. Tačiau, teismo įsitikinimu, kaltinamojo veiksmai yra mažiau pavojingi, nei kiti šios rūšies nusikaltimai, nes jais nepasikėsinta į svarbiausias baudžiamąjo įstatymo saugomas vertybes – gyvybę, sveikatą. D. K. padaryta veika priskiriama turtinių nusikaltimų

kategorijai.

Teismo vertinimu, šiuo atveju kaltininką izoliuoti nuo visuomenės galima daug trumpesniai nei jam skirtas bausmės laikas.

„Teismo nuomone, kaltinamajam D. K. minimalus šešių mėnesių laikas padarys pakankamą poveikį, kad jis suvoktų padarytos nusikalstamos veikos pavojingumą ir žalingumą visuomenei, taip pat pajustų neigiamas pasekmes, kurias nusikalstamų veikų padarymas sukelia pačiam kaltininkui, ir leis įgyvendinti teisingumo principą. Kita vertus, jei kaltinamasis nepateisins teismo parodyto pasitikėjimo ir bausmės vykdymo atidėjimo metu padarys naują nusikaltimą, pagal įstatymą jo laukia griežtos pasekmės“, – pažymėjo bylą išnagrinėjęs teisėjas Donatas Jatužis.

Teismas paliko galioti laikiną nuosavybės teisių apribojimą į D. K. priklausančią nekilnojamąjį turtą, iki kaltinamasis atlygins buvusiam darbdaviui 92 tūkst. 247 eurus padarytos žalos.

Panevėžio apygardos teismo nuosprendis per 20 dienų gali būti skundžiamas Lietuvos apeliaciniam teismui.

Jolita Gudelienė

Panevėžio apygardos teismo pirmininko padėjėja

